

سینوسرچ

در مورد پرسپولیس که آخرش هم تکلیف هواداران را با خودش روشن نکرد

نوبت تلافی

بر نامه نیمه‌نهایی و فینال احتمالی حذفی، رنگ و بوی انتقام دارد

شکست هوادار، حساس را با این تیم صاف کند و با دلی شاد به فینال برسد. استقلال هم در حالی در دیگر مسابقه نیمه‌نهایی بانساجی مصاف خواهد داد که شاگردان سایپنتو یکی از معدود توقف‌های شان در نیم‌فصل دوم را در برابر همین تیم تجربه کرده‌اند؛ همان مسابقه‌ای که با مساوی یک بر یک تمام شد و البته فرصت‌سوزی باور نکردنی سجاد شهباززاده در آخرین دقایق آن هرگز از ذهن هواداران پاک نخواهد شد. این داستان ۲ بازی نیمه‌نهایی است و البته فینال احتمالی بین پرسپولیس و استقلال هم می‌تواند همین شرایط را داشته باشد؛ آنجا که آبی‌ها با انگیزه پیروزی بر رقیب در برنجه و جبران شکست مسابقه‌ی وارد میدان خواهند شد. البته که نساجی و هوادار هم تیم‌های سختکوشی هستند و شاید مانع از تکرار دربی در فینال شوند.

ارزش قهرمانی در جام حذفی کاملا بدیهی است و اصلا نیازی به بازگویی ندارد؛ شما از یک مسیبر کوتاه جام می‌برید و جایگاه‌تان را در لیگ قهرمانان آسیا زرو می‌کنید. مسابقات این دوره اما حاوی انگیزه‌های شخصی و جانبی دیگری هم هست؛ جایی که به نظر می‌رسد بازی‌ها تا حدی رنگ و بوی انتقام به خودش گرفته و شاهد مصاف‌های جذابی خواهیم بود. تکلیف پرسپولیس و هوادار که مشخص است؛ تیم تهرانی که برخلاف اسمش هیچ هواداری ندارد، در مسابقه بر گشت لیگ پر تر در ورزشگاه آزادی موفق به شکست پرسپولیس شد و برای این تیم بحران بزرگی درست کرد. هوادار پارسال هم در ۲ بازی رفت و برگشت پرسپولیس را برد و باعث دوری این تیم از کسب عنوان قهرمانی شد. بنابراین پرسپولیس نیاز دارد با

بهر روز رسانی! در مثل استقلال، پرسپولیس هم با یک پیروزی سخت و ناپلوتی به نیمه‌نهایی جام حذفی رسید. نمایش نیمه اول سرخپوشان که با برتری آبر صفر برابر حریف همراه بود، هرگز نشانی از ضعف و تزلزل نداشت و هواداران گمان می‌کردند تماشاگر یک پیروزی آسان و قاطع هستند. با این حال در نیمه دوم ورق برگشت و در بافت یک گل زودهنگام از حریف باعث شد قرمزها تحت فشار قرار بگیرند. آن‌ها آفتاب شور شد که بازیکنان پرسپولیس اواخر مسابقه رو به اتلاف وقت آوردند. آنها خوش‌شانس بودند که گل دوم را نخوردند و بازی وارد وقت‌های اضافی نشد، چرا که هم صعود تیم در ایهام قرار می‌گرفت و هم ۳۰ دقیقه بازی اضافی به پرسپولیس تحمیل می‌شد آنچه در کورس فشرده قهرمانی «سم» است.

واقعا کدام پرسپولیس؟

پرسش اساسی، قدیمی و بدون پاسخ این است که ما این فصل با کدام پرسپولیس مواجهیم؟ تیمی که در اصفهان ۴ گل به سپاهان می‌زند یا تیمی که یک هفته بعد بدترین و سردگم‌ترین نمایش فصل را در بازی لیگی در برابر همین تیم اصفهانی ارائه می‌دهد؟ تیمی که در آزادی ۵ گل به نساجی می‌زند یا تیمی که در همین ورزشگاه به آلومینیوم مساوی می‌دهد و از هوادار شکست می‌خورد؟ اشتباه نکنید؛ به هر حال هر تیمی در اوج قدرت هم ممکن است یک بازی را ببازد یا حتی بد باشد، اما نوسانات پرسپولیس بیش از حد معمول است. این تیم مخاطبش را بین ۲۰۰۰ تا ۳۰۰۰ نفر و تحسین بالاترین می‌گذارد. اوج این داستان در همین مسابقه حذفی با گل گهر سیرجان بود؛ جایی که پرسپولیس در نیمه اول کیفیتی ممتاز داشت و با ۲ گل هم پیش افتاد، اما در نیمه دوم مثل ترسوها بازی کرد و حرفی برای گفتن نداشت. شاید اگر قرار بود فوتبال با همان خوبی بی‌رحم همیشگی‌اش با پرسپولیس برخورد کند، این تیم باید گل دوم را هم می‌خورد، اما شاگردان حیثی کمی خوش‌شانس بودند. فراموش نکنیم عملکرد پرسپولیس در نیمه دوم دربی هم کم‌وبیش همین کیفیت را داشت؛ فقط یخت باز آنها بود که استقلال رو به بازی مستقیم آورد و همه توپ‌ها را روی سر متضی پورعلی‌گنجی و گولستانی ریخت. تیمی که کمی باهوش‌تر باشد و متنوع‌تر بازی کند می‌تواند زهرش را به پرسپولیس عقب‌نشانسته بریزد.

نگران لیگ، نگران دربی انتقامی

فوتبال در پرسپولیس در نیمه دوم بازی با گل گهر، نگرانی‌های این تیم را برای قهرمانی در لیگ برتر هم افزایش داد. امروز ابتکار عمل دست سرخپوشان است و اگر آنها هر آذاری باقی‌مانده را ببرند قهرمان خواهند شد، اما یکی از این آذاری در برابر همین تیم سیرجانی است که نیمه دوم سرخپوشان را تحت فشار گذاشت. اگر آن روز هم پرسپولیس همینطور بازی کند و امتیاز از دست بدهد، شاید تا سال‌ها حسرت جامی را بخورد که در کف داشت و آن را مفت از دست داد. از سوی دیگر استقلال هم منتظر پرسپولیس است تا در فینال احتمالی جام حذفی انتقام شکست در دربی لیگی را بگیرد. می‌دانیم که استقلال تشنه این انتقام است و شادی بیش از حد آنها در جم‌همین مسئله را نشان داد، اما پرسپولیس برای اینکه حلاوت پیروزی در شهر آورد و خیر از دست ندهد، باید خیلی بهتر از اینها فوتبال بازی کند.

گری کور

محسن فروزان، بازنده اصلی بازی پرسپولیس و گل گهر بود

پیش از بازی پرسپولیس و گل گهر در مرحله یک‌چهارم نهایی جام حذفی، دروازه‌بان تیم سیرجانی مصاحبه بلند و ملتهبی انجام داد و در آن به نوعی برای پرسپولیس کری خواند. فروزان که در دوران سرمربیگری امیر قلعه‌نویی برای مدتی حتی نیمکت‌نشین هم شده بود، با اشاره به اشتباهات داوری در مسابقات قبلی تیمش جمله‌ای شیطنت‌آمیز به زبان آورد و گفت: «باید برای بازی با پرسپولیس از جیب خودم VAR بخرم». طبیعتا این جمله ویرال شد و فضای منفی و بدی علیه فروزان درست کرد. او در همین گفت‌وگو او را امیدواری کرده بود بازی با سرخپوشان به پنهان‌تکیش تا بتواند توانایی‌های خودش را در این زمینه نشان بدهد. از قضا انتظار فروزان برای چنین دولتی چندان طول نکشید و پرسپولیس دقیقه ۳ صاحب‌ضربه پنهان‌تکیش شد. با وجود اینکه پنهان‌تکیش اول سرخ‌ها یعنی گولستانی هم در این بازی حاضر نبود، مهدی ترابی پشت توپ ایستاد و آن را گل کرد. فروزان قبل از این ضربه خیلی تلاش کرد جنگ روانی راه بیندازد و تمرکز ترابی را به هم بریزد، اما کوشش او نتیجه خاصی نداشت. دقایقی بعد هم عیسی آل‌کنیر با یک ضربه چپ‌حرف‌های دروازه این گلر بر حاشیه را باز کرد تا تنها سبیه خوب فروزان در نیمه دوم هم فاش شود. شاید اگر آقای دروازه‌بان به جای رو آوردن به کری و جنجال روی کار خودش تمرکز کند، نتیجه بهتری بگیرد.

نگته بازی

رضا میرزایی، سجاد شهباززاده نشد

درست در اوج حملات استقلال و زمانی که این تیم به شدت نیاز به گشودن دروازه پارس جنوبی جم داشت تا نفسی به راحتی بکشد، رضا میرزایی یکی از شگفت‌انگیزترین فرصت‌های فوتبال ایران را مفت و مسلم از دست داد. جعفر سلمانی که این فصل در بهترین فرمش نبوده، از سمت چپ به تو زد، همه مدافعان حریف را به هم ریخت و با یک پاس بیرون یا میرزایی را در دهانه دروازه خالصی در موقعیت گلزنی قسرار داد. با این حال ضربه ناشیانه میرزایی به شکلی ناباورانه از کنار دروازه بیرون رفت. این فرصت‌سوزی عجیب و غریب می‌توانست به قیمت فنا شدن یک جام برای استقلال تمام شود؛ درست مثل گل خالی عجبیبی که سجاد شهباززاده در لیگ در برابر نساجی از دست داد. میرزایی اما خوش‌شانس بود و اسمش جاودانه نشد!

باید از کنیامی ترسیدیم؟

سیل تعریف و تمجیدهای بازیکنان ایرانی از قلعه‌نویی ادامه دارد و آنها در سستایش از امیرخان، در حال ربودن گوی سبقت از یکدیگر هستند. آن شالله که همه این چه‌چه زدن‌ها صادقانه است و هیچ کس به خاطر افزایش شانس حضورش در تیم ملی قربان قد و بالای قلعه‌نویی نمی‌رود. در هر صورت آخرین نفری که این رویه را در پیش گرفته، محمد نادری است که در تراکتور هم سابقه همکاری با این مربی را دارد. نادری با ستایش از شیوه تهاجمی قلعه‌نویی گفته: «من آذاری تیم را واقعا پسندیدم، چون تیم بدون ترس و کاملا هجومی بازی می‌کرد». شب البته خیلی روی این داستان فوتبال هجومی تیم ملی مانور داده می‌شود، اما پرسش اینجاست که آیا واقعا باید از کنیا که در ۲ سال گذشته یک جلسه تمرین هم نداشته، می‌ترسیدیم؟

تشکر از ایاجگر

این روزها ریکاردو ساپینتو در متن حواشی و شایعات زیادی قرار گرفته است. رفتارهای او بعد از دربی تهران به شدت زیر سؤال رفت؛ مخصوصا که لب‌خوانی‌ها نشان می‌داد او از الفاظ نامناسبی هم استفاده کرده است. پس از آن حجت کریمی، سرپرست باشگاه در اظهارنظری دور از انتظار مدعی شد در پایان فصل راجع به تمدید قرارداد با ساپینتو تصمیم گرفته خواهد شد؛ جملاتی که به نظر می‌رسد تحت تأثیر شکست آبی‌پوشان در دربی گفته شده است. در چنین حال و هوایی، مهدی قانلی به‌عنوان مهم‌ترین بازیکن استقلال بعد از بازی استقلال و پارس جنوبی جم به حمایت از مربی پرتغالی پرداخت. او یک استوری گذاشت و در آن خطاب به ساپینتو نوشت: «تو بهترینی». «الحق هم ساپینتو نقش مهمی در احیای قانلی داشت و او را به روزهای خوب فوتبالش برگرداند»

آمار بازی

پرسپولیس با خلق امید گل ۱.۴۰، دو گل زد و گل گهر را که تقریبا به اندازه امید گلش گل زده بود، شکست داد. در مرحله یک‌چهارم نهایی جام حذفی فوتبال ایران یعنی دقیقا همان مرحله‌ای که فصل گذشته پرسپولیس حذف شده بود، امسال سرخپوشان توانستند گل گهر سیرجان را با نتیجه ۲ بر یک ببرند و راهی نیمه‌نهایی شوند. تیم حیثی در مصاف با شاگردان سعید الهویی ۷ شوت زد که ۵ شوت کمتر از تیم میهمان بود. اما گل گهر با وجود شوت‌های بیشتر و برتری ۱۲ بر ۷ در این بخش، در شوت‌های داخل چارچوب با پرسپولیس به تساوی ۴-۴ رسید و در خلق امید گل هم ضعیف‌تر از تیم میزبان عمل کرد. امید گل پرسپولیسی‌ها ۱.۴۰ و امید گل گل گهر ۰.۹۴ بود.

1.40

بهترین بازیکن دیدار پرسپولیس با گل گهر مهدی ترابی بود که گل اول تیمش را از روی نقطه پنالتی به ثمر رساند و پاس گل دوم را به عیسی آل‌کنیر داد. او برترین بازیکن زمین شد. بعد از او آل‌کنیر و وحید امیری برترین بازیکن‌های پرسپولیس بودند و در تیم گل گهر نیز رضا شکاری، حسینیتی و نوید عاشوری بالاترین امتیازات را کسب کردند. جالب اینکه گل‌ساز سیرجانی‌ها یعنی محمد رضا حسینی امتیازی بالاتر از گلزن آنها رضا شکاری گرفت. حسینی با نمره خوب ۷.۷۵ حتی مدعی عنوان برترین بازیکن زمین هم بود و اختلاف بسیار کمی با مهدی ترابی داشت.

7.86

پرسپولیس که مالکانه‌ترین بازی‌های این فصل را در لیگ برتر ایران انجام داده، در مصاف با گل گهر مالکیت توپ کمتری نسبت به حریف داشت. البته مالکیت ۲ تیم اختلاف چندانی نداشت و برتری گل گهر ۵۱ به ۴۹ بود. اما همین اعداد هم با میانگین مالکیت توپ پرسپولیس در لیگ تفاوت قابل ملاحظه‌ای دارند. بازیکنان پرسپولیس در این میدان ۴۱۰ پاس دادند و گل گهری‌ها به آمار ۴۲۶ پاس رسیدند. دقت پاس پرسپولیسی‌ها هم حدود ۲۰ درصد بیشتر از تیم حریف بود. ۸۲.۴ درصد از پاس‌های سرخپوشان در این بازی درست به مقصد رسید و این آمار در تیم گل گهر ۸۰.۸ درصد بود. پرسپولیس همچنین با ۲۱ خطا و ۵ کارت زرد تیم حریفی نسبت به گل گهر بود که ۱۶ خطا و ۲ کارت زرد داشت.

82.4

گلزن کیفی

آل‌کنیر هر سال فقط یک نیم‌فصل بازی می‌کند و کمیت گل‌هایش پایین است اما در اغلب بازی‌های بزرگ گل می‌زند

تا بالاخره یک فصل را به‌طور کامل برای پرسپولیس بازی کند. اما باز هم قسمت نشد و او در میانه‌های فصل به خاطر مصدومیت رباط صلیبی خانه‌نشین شد. عیسی تا قبل از آن مصدومیت که در هفته چهاردهم نصیبش شد در هر ۱۴ هفته بازی کرد؛ ۱۲ بازی در نیمه دوم بازی با آلومینیوم جانشین‌شیر دیباچه شد و از هفته نوزدهم فیکس شد و آذاری متوالی بازیکن اصلی پرسپولیس بود. عیسی از ۹ ایهمن تا ۱۸ اسفند در ۲ بازی لیگ و یک بازی حذفی بازیکن اصلی تیم بود و فقط در بازی حذفی مقابل سپاهان موفق به گلزنی شد. او در هفته‌های بعدی به بازیکنی تبدیل شد که در نیمه دوم به زمین می‌آید و در دربی هم به همین شکل بازی کرد و دوباره گل زد. گلزنی در دربی، عیسی آل‌کنیر را در هفته بعدی به ترکیب اصلی فرستاد و او با هم مقابل گل گهر موفق به گلزنی شد. او حالا در جریان تساوی یک - یک با سپاهان در شهر اصفهان، به اینها تک‌گل پیروزی بخش مقابل تراکتور در بازی سورجام را هم اضافه کند تا مشخص شود او متخصص گلزنی در بازی‌های بزرگ است.

عیسی آل‌کنیر - سلطان غیب‌های طولانی در فوتبال ایران - دوباره برگشته و دوباره دارد روزهای اوج خودش را در پرسپولیس تکرار می‌کند. در دهه‌های اخیر هیچ بازیکنی به اندازه عیسی از فوتبال دور نمانده و هیچ بازیکنی با این تعداد محرومیت و مصدومیت دوباره به میدان برنگشته و ندر خشیده است.

ارود پر قدرت و محرومیت بلندمدت

عیسی آل‌کنیر کمی دیر در فوتبال ایران کشف شد. او تازه در ۲۰ سالگی به پیراهن پرسپولیس رسید و بلافاصله در لیگ قهرمانان آسیا درخشید. عیسی در آذاری متوالی ۴ گل به الشارجه، السد و پاختاکور زد و پرسپولیس را تا نیمه‌نهایی رقیب‌ها پیش برد. اما مساعنی قبل از بازی نیمه‌نهایی به خاطر شادی گل خاصش در بازی با پاختاکور، دچار محرومیت ۶ ماهه شد. با این محرومیت، آل‌کنیر نیم‌فصل اول لیگ بیست‌م‌را از دست داد و در نیم‌فصل دوم که به میدان برگشت طی ۱۱ بازی در لیگ ۳ گل برای تیمش زد. از جمله ۳ گل بسیار مهم؛ یکی برای پیروزی یک بر صفر در دربی تهران و دیگری در جریان تساوی یک - یک با سپاهان در شهر اصفهان. به اینها تک‌گل پیروزی بخش مقابل تراکتور در بازی سورجام را هم اضافه کند تا مشخص شود او متخصص گلزنی در بازی‌های بزرگ است.

لوکاد با رفت، عیسی برگشت

فصل گذشته، عیسی لیگ بیست‌ویکم را از همان ابتدا آغاز کرد

رتبه	تیم	بازی‌ها	برد	مساوی	باخت	تفاضل گل	امتیاز
۱	پرسپولیس	۲۷	۱۷	۶	۴	۳۷-۱۳	۲۴
۲	سپاهان	۲۷	۱۶	۸	۳	۴۰-۱۶	۲۴
۳	استقلال	۲۷	۱۶	۷	۴	۴۲-۱۹	۲۳
۴	تراکتور	۲۷	۱۳	۷	۷	۳۷-۲۶	۱۱
۵	گل‌گهر	۲۷	۱۲	۹	۶	۴۰-۳۰	۱۰
۶	مس رفسنجان	۲۷	۱۰	۱۳	۴	۳۳-۱۲	۱۱
۷	فولاد	۲۷	۹	۱۱	۷	۲۵-۲۲	۳
۸	آلومینیوم	۲۷	۷	۱۴	۶	۱۷-۱۳	۴
۹	ذوب‌آهن	۲۷	۶	۱۳	۸	۱۹-۲۰	-۱
۱۰	هوادار	۲۷	۷	۷	۱۱	۲۰-۳۰	-۱
۱۱	پیکان	۲۷	۵	۱۲	۱۰	۱۱-۲۱	-۱۰
۱۲	ملوان	۲۷	۵	۱۱	۱۱	۴۰-۳۱	-۱۱
۱۳	نساجی	۲۷	۵	۱۰	۱۲	۲۵-۳۸	-۱۳
۱۴	مس کرمان	۲۷	۴	۹	۱۴	۲۱-۳۲	-۱۱
۱۵	صنعت نفت	۲۷	۴	۸	۱۵	۱۵-۳۸	-۲۳
۱۶	نفت مسجد سلیمان	۲۷	۳	۱۷	۷	۱۷-۵۶	-۳۹

میزبان شام آخر!

فینال‌ها در نظر گرفته شده است، چراکه ظرفیت و کیفیت این استاد یوم، جوانگوی هواداران همه تیم‌هاست. در آلمان نیز برلین میزبان همیشه‌گی فوتبال حذفی است و در ایتالیا نیز فینال‌ها معمولا در پایتخت و در المپیکوی رم برگزار می‌شود. شاید وقتش رسیده که در ایران هم یک میزبان همیشه‌گی برای دیدارهای فینال انتخاب شود. فصل گذشته ورزشگاه میزبان جام حذفی دقیقه ۹۰ انتخاب شد و این اتفاق نباید در این دوره نیز تکرار شود. در ایران هم تا سال ۹۰ فینال‌های حذفی به صورت رفت و برگشتی انجام می‌شد اما پس از آن تصمیم گرفته شد فینال تک‌بازی باشد.

کیفیت چمن، برگ برنده آزادی

اصرار برای انتخاب یک زمین بی‌طرف برای میزبانی فینال حذفی در سال‌های گذشته، گاهی نتایج جالبی نداشته است. برای مثال، در خرمشهر چمن اصلا در حد و اندازه یک بازی فینال نبود و در اهواز هم ماجراهای عجیبی برای تعدادی از هوادارها رخ داد. به‌نظر می‌رسد آزادی به لحاظ کیفیت چمن، تنها ورزشگاه استاندارد برای برگزاری چنین مسابقه بزرگی باشد و ورزشگاهی که شاید برای دومین سال پیاپی میزبان فینال حذفی باشد.

راهکاری به اسم رفت و برگشت

در برخی کشورها برای آنکه عدالت کامل‌ا اجرا شود، فینال به صورت رفت و برگشت انجام می‌شود. در انگلیس از سال‌ها قبل، ومبلی به‌عنوان میزبان